

F. V. 62.

Andr. Moller.

Zc
7027

30

X 2054952

RECTOR ROTTER
TIBSII
SISII
ACIA
ENI
MINE

БИБЛИОТЕКА
РОССИЯНА

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SALE)

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS

Omnibus hæc literas lecturis cum debitâ honoris præfatione S.

VITÆ ATQVE STUDIORUM APUD NOS OLIM TRACTA-
corum testimonium, serò quidem at serió flagitavit à Nobis, Eximius humanissimus & literatissi-
mus Vir, ANDREAS MOLLERUS PEGAVIENSIS, optimar. artium & Philosophiæ Magister &
Poëta Laureatus Cæsarius, Scholæ Fribergensis ProRector & Sanctæ Linguae Lector Extraordina-
rius. Flagitavit autem nostrâ quidem sententiâ, non tam ad maiorem sui commendationem aut
famam, qui aliàs finis id generis testimoniis esse solet; utpote quem propriæ virtutis laus & existi-
matio, Nobis etiam tacentibus, multorum, eorumq; Magnorum atque celeberrimorum Virorum
amori & favori dudum inseruit, adeò ut per illos ad honestam opinionem nominis & diversos
honoratorum officiorum titulos, ab eo tempore, quo discessit ex Academiâ, feliciter profluxerit: Sed potiùs eum in
finem testimonium nostrum sibi impertiri voluit, ut de illis, qui ad suscipiendam ac ingrediendam rationem studiorum
primi autores ductoresq; sibi extitissent, publicè constaret. Est enim animi valde ingenui, per quem in literis aut mori-
bus profeceris, eum fateri & agnoscere candidè. Nos ut gratissimi discipuli candorem atq; gratitudinem minimè asper-
nari volumus, sed dignissimum iudicavimus, cuius propositum in multorum aliorum exemplum eat: sic humanitatis
erat nostræ obsequi voluntati ejus, atq; ipsius honestissimam & integerrimam famam nostræ quoque suffragationis fide
alere & harum testimonialium autoritate confirmare. Postquam igitur hic noster Anno CHRISTI millesimo, sexcen-
tesimo, decimo quinto, ætatis verò decimo septimo, almam nostram Academiam ingressus, & per usitatam inscriptio-
nem, ab Antecessore nostro, Viro tum temporis Clarissimo & Consultissimo, DN. JOANNE CURTIO, J. U. Doctore & Pro-
fessore publico & c. matriculæ jus, dicto Sacramento, consecutus esset, nihil prius habuit vel antiquius, quàm ut Profes-
soribus publicis assidua frequentatione lectionum & reliquorum exercitiorum Academicorum, nec non inculpatæ vitæ
probitate, ac modestiâ magis magisque innotesceret, & commilitonibus præluceret. Inprimis literas Græcas & latinas
una cum Orientalibus linguis, naturæ singulari propensione, diligenter excoluit; & propterea Viri itidem Clarissimi
quondam & Experientissimi DN. JOANNIS SIGLICII, Philosophiæ atq; Medicinæ Doctoris & Professoris Academici, Græ-
cas literas ad miraculum usq; docti conversatione atq; contubernio ita est delectatus, ut eo per integrum serè biennium
præ alio quocunq; uteretur. Cumq; hoc elapso Francofurtum ad Moenum, atq; inde in Heidelbergensem Academiam,
unâ cum suo discipulo, Patritio Francofurtensi excurrisset, post ibi exactum semestre spacium, non Lipsiam priùs, quàm
ad suum illud pristinum *μυστήριον* Siglicianum reveritus est. Etsi verò cuperet enixè Parens, Vir Reverendus & doctissimus,
verbi divini apud Pegavienses præco & minister fidelissimus ac bene meritus, suum hunc filium, paterna vestigia pre-
mentem, idem sacri studii genus amplexari, in quo ipse magno ecclesiæ CHRISTI bono honoratè consenuerat: etsi insu-
per progressus in hoc genere non contemnendos filius fecisset, nec ad prosequendum occasiones deessent haut vulgares:
quia tamen, ut in proverbio dicitur, Naturæ sequitur semina quisq; suæ; idcirco partim naturæ instinctu, partim hortatu
& suggestionibus Siglicianis à Theologico sensim ad Jatricum seu medicum deflexit, aurium operâ in ipso Academiæ
aditu & toto postea tempore navata cum aliis tum inprimis præcipuis duobus Medicinæ Doctoribus DN. SIGISMUNDO
SCHILLINGIO, Medicæ Facultatis Decano, & deinde sæpè laudato SIGLICIO, selectis aliquot discipulis Hippocratis Apho-
rismos inter alia domi privatim enarranti, adhæc cathedrâ medica sub præsidio Sigliciano publicè conscensâ & Respon-
dentis partibus in se susceptis & cum industriæ singularis laude obitis administratisq;. Philosophicorum porrò & hu-
maniorum studiorum pensa quàm strenuè urserit & nexu æquè jucundo & amabili, quàm necessario & utili cum exerci-
tationibus medicis conjunxerit, id verò complures eruditæ ipsius & disputationes & declamationes de diversis materiis
& argumentis publicè habitæ, quædam etiam typis excusæ ita loquuntur, ut verbis non sit opus. Nam quid de hoc dice-
mus? quod post impetratum utrumque gradum philosophicum, primum Anno 1618. alterum & supremum Anno 1620.
summo cum plausu & congratulatione ordinis Philosophici, distincta Collegia discensibus aperuerit, Hebræa, Logica,
Physica, seq; non his modò sed amplioribus quoque honoribus & promotione dignum ostenderit. Ac sanè dubium est
nullum, si diutiùs adhærescere & quasi coalescere voluisset almæ suæ matri Academiæ, quin ipsi ornamento singulari,
scholasticæ publi eximio bono futurus fuisset. Verùm destinabat ei DEUS spartam aliam. Unde à Nobilissimo & Strenuo
Viro, DN. JOANNE MOSDORFIO in Gnamihoff, Exule Carinthiaco & sene sexagenario, ad provinciam se suisq; Musis con-
dignam expetitus, Nobis valedicens & suum sexennale curriculum Academicum abruptens, suavem gratamq; sui me-
moriæ Academiæ monumentis altissimè impresit. Quæ cum ita se habeant, omnes & singulos, quibus legendi has
nostras & inspiciendi copiam faciet, reverenter, officiosè & amanter rogatos volumus, ut non tantùm veracissimæ asser-
tioni nostræ fidem adhibeant, sed etiam hunc olim Alumnum nostrum, nunc autem juventuti & proximo suo alibi in
officiis sat honoratis utiliter intervientem, omnî studio, benevolentia & ope complectantur, non de ipso tantùm, sed
etiam de Nobis ipsius intercessoribus præclarè meritori: Quibus vicissim omnia reciproca benevolentia & humanitatis
studia prolixè polliciti, divinam protectionem in his fatalibus turbis ac ruinis Imperiorum, animitus precamur.
Scriptum & firmatum sigillo Academico Lipsiæ d. 9. Septembr. Anno Christiano 1633.

L. S.

*Philippus Müller Med. artis Licentiatus, Professor Mathem. publicus
& p. t. Academia Rector in majorem fidem subscripsit.*

2077 A

Faint, mostly illegible text in the upper section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, mostly illegible text in the lower section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Vom

MO

Fr. 62.

1V, 441

RECTOR AC ADEMIAE LIPSIENSIS

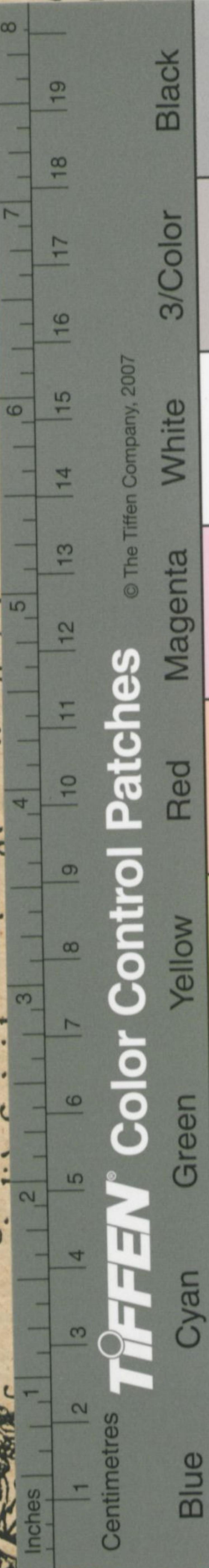
Omnibus haece literas lecturis cum debita bonoris praefatione S.

NITAE ATQVE STUDIORUM APUD NOS OLIM TRACTA-
corum testimonium, serò quidem at serò flagitavit à Nobis, Eximius humanissimus & literatissi-
mus Vir, **A N D R E A S M O L L E R U S P E G A V I E N S I S**, optimar. artium & Philosophia Magister &
Poëta Laureatus Caesarius, Scholæ Fribergensis ProRector & Sanctæ Linguae Lector Extraordina-
rius. Flagitavit autem nostrâ quidem sententiâ, non tam ad majorem sui commendationem aut

& existi-
/iorum
diversos
eum in
diorum
it mori-
re asper-
anitatibus
nis fide
sexcen-
criptio-

TIFFEN® Color Control Patches

honoratori
finem testifi-
primi autori
bus profece-
nari voluin-
erat nostrâ
alere & haru-
tesimo, dec-

nem, ab Antecessore nostro, Viro tum temporis Clarissimo & Consultissimo, **D N. JOANNE CURTIO, J. U. DOCTORE & PRO-**
fessore publico & c. matriculae jus, dicto Sacramento, consecutus esset, nihil prius habuit vel antiquius, quam ut Profes-
soribus publicis assidua frequentatione lectionum & reliquorum exercitiorum Academicorum, nec non inculpatæ vitæ
probitate, ac modestiâ magis magisque innotesceret, & commilitonibus prælueret. In primis literas Græcas & Latinas
una cum Orientalibus linguis, naturæ singulari propensione, diligenter excoluit; & propterea Viri itidem Clarissimi
quondam & Experientissimi **D N. JOANNIS SIGLICII, Philosophiæ atque Medicinæ Doctores & Professoris Academici, Græ-**
cas literas ad miraculum usque docti conversatione atque contubernio ita est delectatus, ut eo per integrum serè biennium
præ alio quocumque uteretur. Cumque hoc elapso Francofurtum ad Moenum, atque inde in Heidelbergensem Academiam,
unâ cum suo discipulo, Patrio Francofurtensi excurrisset, post ibi exactum semestre spacium, non Lipsiam prius, quam
ad suum illud pristinum *μυστήριον* Siglicianum reverius est. Et si verò cuperet enixè Parens, Vir Reverendus & doctissimus,
verbi divini apud Pegavienfes præco & minister fidelissimus ac bene meritus, suum hunc filium, paterna vestigia præ-